

DAKDEKKEN MET HOUT

Anneke Boonstra

In bosrijke omgevingen, waar veel hout voorhanden is, zal waarschijnlijk in de IJzertijd ook wel zijn gekozen voor houten daken.

Het 21e eeuwse denken zoekt dan meteen een oplossing van houten dakpannen. Maar of dat de meest logische oplossing is weet ik niet.

Eigenlijk moet je verschillende oplossingen naast elkaar experimenteren in het museum en afwegen:

1. **Hoeveel uren werk is het.**
2. **Hoe lang gaat het mee.**

Daarna kun je de keuze maken wat waarschijnlijk in de IJzertijd in een bosrijke omgeving als dak is gebruikt.

Hieronder enkele voorbeelden, die ik heb gezien in andere nederzettingen.

In Duppel, een middeleeuwse nederzetting zag ik een dak van verticale lange planken van dennenhout. Hier waren ze gezaagd. En 2 lagen dik. Het dak was wel extra steil. Misschien dat op een dergelijk steil dak 2 lagen voldoende.

In de prehistorie moet je de bomen zelf klieven en planken disselen. Een langdurig werk.

Hieronder zie je, dat ze gespijkerd zijn. In de prehistorie is pennen met houten pennen niet echt logisch.

Zwakke schakel in het geheel denk ik.

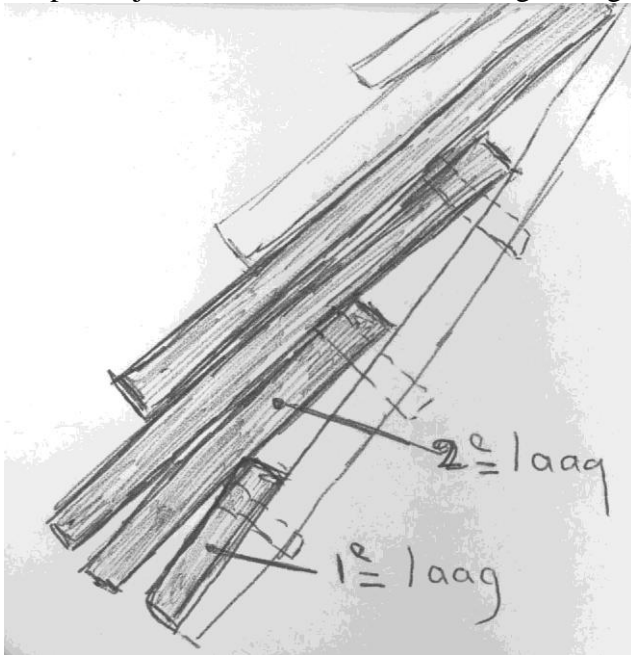
Hieronder in ons eigen museum een houten pannendakje. Zelf gekleefd hout. Als ik rond heb gekeken in andere nederzettingen, zag ik wel, dat op elk punt van het dak het hout 3-dubbel moet liggen om lekvrij te zijn. Hier is het hout wel iets dikker, maar is maar 2-laags. De 3 lagen zijn nodig om lekkages te voorkomen.

Het is 2-laags. Het is in 2006 klaar gekomen, dus nu is het de vraag hoe lang het mee gaat. De pannen zijn gepend, maar de pennen zijn afgeschermd met de volgende houten pan.

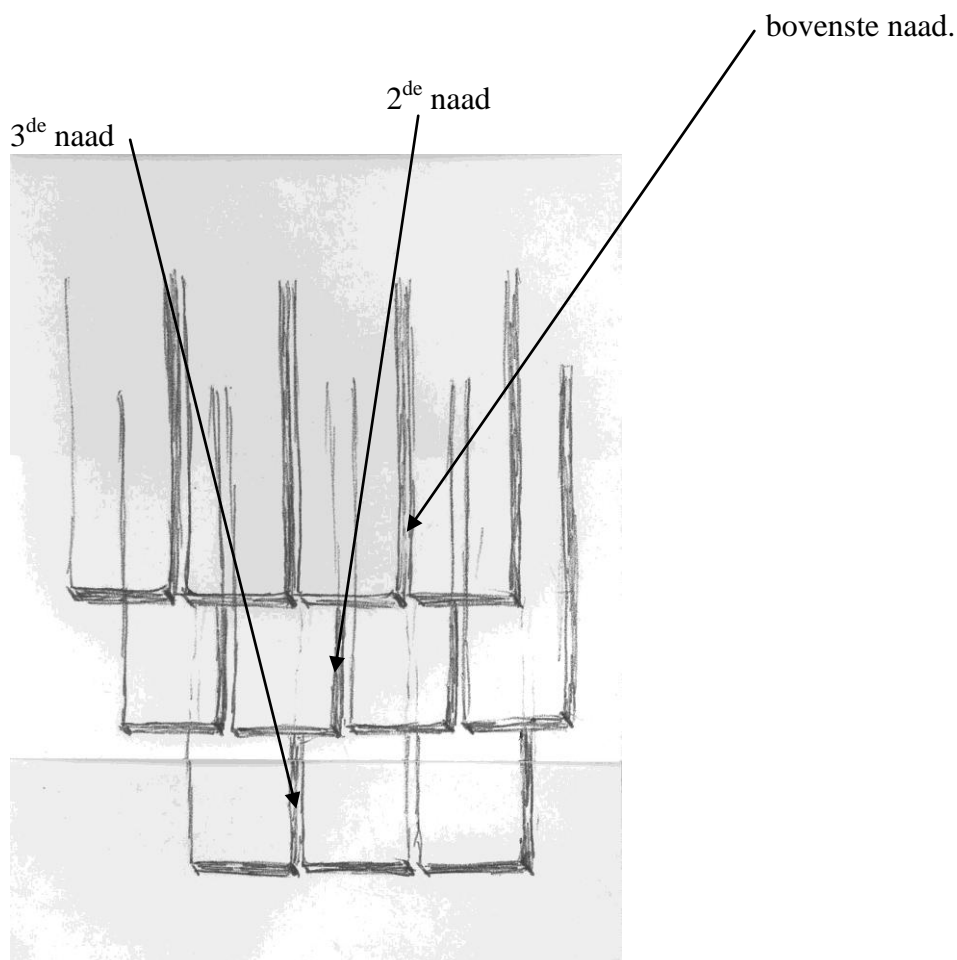
Als het dak overall 3-dubbel moet zijn heb je aan de onderkant van het dak wat extra hout nodig. Ik loste dit zo op. De onderste 1ste laag wordt een houten plank, die horizontaal ligt. De 2de laag is een dakpannetje, dat iets korter is, de 3de laag is de gewone lengte.

De uitleg is, dat het lekken kan bij de naden.

Door de bovenste naad lekt het b.v. Als de daaronder gelegen plank niet helemaal horizontaal ligt (en dat is bijna altijd wel zo), dan kan het water stromen naar de volgende naad, en daar gaan lekken, op laag 3. Vandaar dus drie lagen.

In Zwitserland, Oostenrijk, en Frankrijk zie je 20e eeuwse huizen met houten dakpannen gelegd op de 3-dubbele methode.

Ook heb ik een tussenvorm gezien tussen kleine pannetjes en één lange plank.

Dit is een heel slecht voorbeeld in Eversham (kippenhok). Houten planken zakken weg, onderkant maar ééndubbel, sommige planken een stukje op elkaar, afwerking lijkt nergens op. De naden zitten praktisch op dezelfde hoogte.

Het Slifferthuis is gedekt met gekochte houten dakpannetjes.

Eigenlijk moet het zijn. Daklatten op een afstand van 20 cm
Houten pannen met een lengte van 60 cm
Dan krijg je de pannen driedubbel

Hieronder, op het Slifferthuis in Eindhoven zijn de pannen 50 cm, dus de helft is driedubbel, de andere helft is tweedubbel.

Aan de onderkant vind ik persoonlijk de enkele laag slordig en onvoldoende.

Nu al, na 1 jaar ontbreken er houten pannetjes.

Beginnen met een horizontale plank als onderste laag lost dat probleem op. Zie tekening op blz. 2

Voordeel: Het hout gaat heel lang mee. Wel afhankelijk van de houtsoort.
Harshoudend hout is beter.

Probeer maar eens uit op een schuurtje.
SUCCES.

ANNEKE